

række lande, der ikke er med i aftalen, som vi også skal stille krav til.

Så med de ord synes jeg, vi skal gå lidt konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og så prøve at få det gode ud af den her aftale og prøve at understrege det vigtige i aftalen netop omkring de her spørgsmål, hvor man kan se, at principperne i aftalen jo følger den linje, som også et bredt flertal i det danske Folketing har lagt, når det gælder udenrigspolitikken og bistandspolitikken. Det synes jeg er værd at notere, og det er altså et fremskridt i forhold til tidligere.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Jens Hald Madsen som ordfører.

Jens Hald Madsen (V):

Det her er et fremskridt. Det er et godt skridt på vejen frem mod frihandel. Der er mange gode elementer, og overordnet viser det jo én ting i forhold til den debat, som ATTAC-bevægelsen har bragt op, om, at internationale organisationer er roden til alt ondt med hensyn til at skabe noget samarbejde, noget frihandel, nemlig at internationale organisationer kan bruges til at lave et godt, sobert stykke arbejde, og det synes jeg faktisk at den her aftale på en meget god måde illustrerer.

Faktisk kan Venstre i forhold til vores eget bistandsoplæg genkende mange gode principper, bl.a. spørgsmålet om at stille krav om menneskerettigheder, om demokrati, om god regeringsførelse, og hvis man har manglende respekt for det, ja, så har det en konsekvens, så afbryder vi samarbejdet. Og hvis vi f.eks. har særlig alvorlige tilfælde af korruption, ja, så kan det også betyde en afbrydelse af samarbejdet. Det er lige præcis det, der står i Venstres oplæg.

Der står videre i den her aftale, at man vil stille nogle særlige krav, i forbindelse med at AVS-landene skal indgå en aftale, hvor de har en forpligtelse til at tage deres statsborgere tilbage. Det er fint. Det har Venstre også med i sit oplæg. Der er bare ét problem: Danmark kan ikke gå med til det på grund af de danske forbehold.

Man kunne så sige, at det, at man også følger op på, at man vil lave en vurdering af bistandsbehovet, at man vil kigge på resultaterne af det hidtidige udviklingssamarbejde med det pågældende land og ud fra det se, om man skal fortsætte samarbejdet, er fint. Det har Venstre også med i sit nye oplæg.

Det, man så kan sige, er, som også hr. Søren Søndergaard var inde på: Hvorfor skal det

egentlig kun være gamle kolonistater? Hvorfor gjorde man det ikke mere globalt? Venstres udgangspunkt er, at hvis vi skal sørge for, at de fattige lande, tredjeverdenslandene, skal gøres uafhængige og frie, så skal det gøres ved fri handel og ikke kun for kolonistater, men det er en god begyndelse.

Hvad er der så af problemer? Jo, problemet er det her. Prøv engang at se! Det er jo ikke total frihandel. Der er jo en masse forbehold med tekstiler og forarbejdning og bearbejdning, og hvad ved jeg. Det er et problem. Jeg hører i min øresnegl, at det her er en forenklings. En forenklings? Der er altså et stykke vej igen.

Derfor ser vi meget positivt på det her. Vi vil støtte det, vi vil også gerne diskutere, om der skulle være små nuancer, der kunne ændres. Men alt i alt må vi sige, at det er første skridt på vej mod mere frihandel, som vi trænger så meget til.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg skal blot på Det Konservative Folkepartis vegne meddele vores tilslutning til ratifikationen af denne aftale.

Margrete Auken (SF):

I modsætning til Enhedslisten er SF meget tilfreds med principperne i denne aftale. Grundsuppen er god. At der så er en hel del hår i den og måske nok til en hel paryk, skal jeg ikke bestride. Der er meget at tage fat på, når vi skal undersøge nøjere, hvordan vi får de her ting implementeret. Det er jo klart, at hvis man f.eks. får nogle aftaler, som kommer til at minde om Sydafrikaaftalen, hvor hele eurocentrismen er på fuldt blæs, så er det ikke sjovt.

Det må være sådan, at netop de principper for en jævnbyrdighed og fairness kommer til at slå helt anderledes igennem, end de har gjort hidtil. Men jeg mener også, at det netop ligger i principperne i aftalen, at den er så god, så man selvfølgelig skal arbejde for at få den ratificeret hurtigst muligt.

Det hører også med, at man med disse lande, som hidtil har været puttet ned i den samme sæk, uden at de i og for sig havde ret meget til fælles, hvormed man har opnået, at de har bekæmpet hinanden indbyrdes, har skabt meget svage modparter til de stærke lande.

Hvis man derimod arbejder for en regionalisering, som der ligger i forslaget her, er der jo en chance for, at disse lande kan komme til at spille en ordentlig rolle som modspiller til EU, hvis EU